

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní Mgr. Jitkou Svobodovou v právní věci

žalobkyně: **T. T. N. T.**, narozená , bytem

proti
žalovaným
1) **N. V. T.**, narozený , bytem
2) **nezletilý D. T. T.**, narozený , bytem
, zastoupený Městským úřadem Louny jako opatrovníkem

o popření otcovství

takto:

I. Určuje se, že N. V. T., nar. **není** otcem nezletilého **D. T. T.**, nar. z matky **T. T. N. T.**, nar. a zapsaného v knize narození matričního úřadu Úřadu městské části Praha 5 ve svazku , ročník 2013, na straně , pod pořadovým číslem .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se svou žalobou ze dne 30.9.2013 domáhala, aby soud určil, že žalovaný **N. V. T.** není otcem druhého žalovaného nezletilého **D. T. T.** s odůvodněním, že žalobkyně byla manželkou prvního žalovaného, manželství bylo uzavřeno v roce 2011 ve Vietnamu. Žalobkyně dva měsíce po svatbě odjela do České republiky, a tedy od srpna roku 2011 se s manželem intimně nestýká, proto je vyloučeno, aby byl otcem nezletilého. Od roku 2012 se žalobkyně stýká s **N. A.**, s nímž v roce 2013 otěhotněla. Následně odjela do Vietnamu, kde bylo její manželství s prvním žalovaným dne 4.2.2013 rozvedeno. Prvý žalovaný žije trvale ve Vietnamu, do České republiky nejezdí z důvodu nemajetnosti. Ve vyjádření učiněném v rámci rozvodového řízení sdělil, že s žalobkyní nemá žádného společného potomka.

Opatrovník nezletilého s návrhem na popření otcovství souhlasil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Zlatníková.

Z usnesení lidového soudu ve Vietnamu o rozvodovém řízení ze dne 4.2.2013, výpovědi žalobkyně, rodného listu druhého žalovaného, zprávy Městského úřadu v Lounech a výpovědi svědka N■■■■ N■■ A■■ bylo zjištěno, že manželství žalobkyně a prvního žalovaného bylo pravomocně rozvedeno rozhodnutím lidového soudu ve Vietnamu dne 4.2.2013. Dne 11.9.2013 se narodil žalobkyni nezletilý D■■ T■■ T■■, v rodném listě druhého žalovaného je jako otec uveden první žalovaný. Žalobkyně žije ve společné domácnosti s přítelem N■■■■ N■■ A■■, který se považuje za biologického otce druhého žalovaného. První žalovaný se od roku 2011 zdržuje ve Vietnamu. Z výpovědi žalobkyně a vyjádření prvního žalovaného má soud za prokázané, že otcovství prvního žalovaného k nezletilému je vyloučeno. V rozhodné době pro početí druhého žalovaného měla žalobkyně nechráněné intimní styky pouze se svědkem N■■■■ N■■ A■■, který se považuje za biologického otce druhého žalovaného, je k němu připraven otcovství uznat a dítě společně vychovávat.

Shora zjištěný stav soud posoudil podle práva.

Podle § 776 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, narodí-li se dítě v době od uzavření manželství do uplynutí třístého dne poté, co manželství zaniklo nebo bylo prohlášeno za neplatné, anebo poté, co byl manžel matky prohlášen za nezvěstného, má se za to, že otcem je manžel matky.

Podle § 789 občanského zákoníku může matka do šesti měsíců od narození dítěte popřít, že otcem dítěte je její manžel. Ustanovení o popření otcovství manželem platí obdobně.

Podle § 786 občanského zákoníku narodí-li se dítě mezi stošedesátým dnem od uzavření manželství a třístým dnem po jeho zániku nebo prohlášení za neplatné, lze otcovství popřít s výjimkou uvedenou v ustanovení § 777, jen je-li vyloučeno, aby manžel matky byl otcem dítěte.

Z provedeného dokazování vyplynulo, že prvnímu žalovanému, jakožto manželu žalobkyně, svědčí tzv. první domněnka otcovství, neboť nezletilý se narodil v době do uplynutí třístého dne po zániku manželství. Zároveň však bylo prokázáno, že otcovství manžela matky bylo na základě shodného tvrzení rodičů vyloučeno, neboť spolu od roku 2011 intimně nežijí, tudíž manžel matky nemůže být otcem nezletilého. Žalobkyně podala k soudu žalobu na popření otcovství v zákonné šestiměsíční lhůtě od narození nezletilého ve smyslu § 789 občanského zákoníku.

Soud tak má za prokázané, že první žalovaný, jakožto matrikový otec, nemůže být otcem nezletilého, zdržuje se trvale ve Vietnamu, nepodílí se na výchově nezletilého, není tedy v zájmu nezletilého, aby za něj byl zákonem považován. Svědek N■■■■ N■■ A■■ ve své svědecké výpovědi uvedl, že se považuje za biologického otce druhého žalovaného a je připraven otcovství uznat. Pro výše uvedené skutečnosti soud žalobě v plném rozsahu vyhověl a určil, že první žalovaný není otcem druhého žalovaného, když jeho otcovství je podle § 786 občanského zákoníku vyloučeno.

Žalobkyně byla ve věci úspěšná, dle § 142 odst. 1 o.s.ř. by jí příslušela náhrada nákladů řízení. Žalobkyně náklady řízení nepožadovala, proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Louny 13. března 2018

Mgr. Jitka Svobodová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Zlatníková.

Toto rozhodnutí ze dne 13. března 2018 nabylo právní moci dne 30. ledna 2019. Připojení doložky právní moci provedla O. Šánová dne 20. června 2019.